

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 922/2024
21.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Гордане Комненић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Светислав Јовановић, адвокат из ..., против туженог Саобраћајног предузећа „Ласта“, а.д. Београд, чији је пуномоћник Петар Настић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5028/23 од 14.11.2023. године, у седници одржаној 21.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5028/23 од 14.11.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5028/23 од 14.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 5028/23 од 14.11.2023. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 4277/21 од 31.05.2023. године у ставу првом, трећем, петом, седмом, осмом, десетом и дванаестом изреке, којом је делимично усвојен тужбени захтев тужиље и обавезан тужени да тужиљи по основу накнаде штете, по основу мање исплаћених основних зарада до минималне зараде, за период од 26.01.2018. године до 31.03.2021. године, исплати износе појединачно одређене са законском затезном каматом од доспелости до исплате, по основу накнаде штете на основу мање исплаћеног увећања за минули рад за период од 26.01.2018. године до 31.03.2021. године, исплати износе појединачно одређене са законском затезном каматом од доспелости до исплате, по основу накнаде штете по основу мање исплаћеног увећања за коришћење годишњег одмора за период од 26.01.2018. године до 31.03.2021. године исплати износе појединачно одређене са законском затезном каматом од доспелости до исплате, по основу мање исплаћеног увећања за коришћење годишњег одмора за период од 26.01.2018. године до 31.03.2021. године исплати износе појединачно одређене са законском затезном каматом од доспелости до исплате, по основу мање исплаћеног увећања за одсуство по основу рада за дане државних празника за период од 26.01.2018. године до 31.03.2021. године исплати износе појединачно одређене са законском затезном каматом од доспелости до исплате, по

основу накнаде штете по основу мање исплаћеног увећања по основу мање исплаћене накнаде за боловање за период од 26.01.2018. године до 31.03.2021. године исплати износе појединачно опредељене са законском затезном каматом од доспелости до исплате, у име и за рачун тужиље уплати код надлежних фондова разлике мање исплаћених износа за доприносе за период од 26.01.2018. године до 31.03.2021. године и то допринос за пензијско и инвалидско осигурање надлежној филијали Фонд ПИО Београд, доприносе за здравствено осигурање надлежној филијали Републичког фонда за здравствено осигурање Београд, доприносе за обавезно осигурање за случај незапослености надлежној филијали Националне службе за запошљавање Београд на основице појединачно опредељене. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу петнаестом изреке првостепене пресуде па је обавезан тужени да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 203.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да туженој накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 18.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова првостепеног и другостепеног поступка, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужиља је у утуженом периоду била у радном односу код туженог на пословима радног места „контролора“ у ..., са коефицијентом посла 2,86. На основу налаза и мишљења судског вештака економско-финансијске струке, утврђена је укупна обавеза туженог према тужиљи, обрачуната је разлика између исплаћене зараде до минималне зараде, у периоду од 26.01.2018. године до 31.03.2021. године, увећање зараде по основу минулог рада, ноћног рад, накнаде за годишњи одмор, накнаде за боловање и за рад на дан државног празника. Како је тужиљи у утуженом периоду, противно одредбама Закона о раду, тужени обрачунавао и исплатио основну зараду у износу нижем од законом утврђене минималне зараде тужиљи је и увећана зарада по основу ноћног и минулог рада, рада на дан државног празника, по основу мање исплаћеног увећања привремене спречености за рад и по основу мање исплаћеног увећања за годишњи одмор, исплаћена зарада у нижем износу од припадајуће, па су нижестепени судови су усвојили тужбени захтев тужиље.

О овом праву тужиље и висини тражене накнаде судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда о којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе и новог тумачења права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побиијаног дела не

прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 01.06.2021. године. Вредност предмета спора побијаног дела је износ од 475.286,83 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, то је Врховни суд утврдио да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић